

[Robert Christensen.]

var gunstigere for dem end nu. Kommer der flere af den slags skoler — og det gør der jo nok — ser det anderledes ud for dem, for så kender man betingelserne i det øjeblik, man går til at oprette en skole. Jeg vil også gerne nævne, at lovforslaget ikke omfatter transport af børnene til disse private skoler. Jeg er ikke overbevist om, at det er rigtigt, at det ikke er med. Det står for mig, som om skoletransportudgiften er en relevant udgift ved de offentlige skoler. Mon ikke vi skulle forsøge at finde en form for løsning på det problem?

En anden gruppe skoler er folkehøjskolerne, husholdningsskolerne, landbrugsskolerne og til dels efterskolerne. Jeg erindrer, at vi for 3-4 år siden behandlede et lovforslag her i tinget, som gik ud på at bedre økonomien for disse skoleformer. Vi ved, at mange af dem kører med en dårlig økonomi, en del af dem med en økonomi, der nærmer sig bristepunktet. Nu er det rigtigt, at denne gruppe skoler altså som gennemsnit får et større tilskud, men her bliver der også forskel på de enkelte skoler, idet nogle skoler får bedre forhold, medens andre skoler får dårligere forhold. Jeg kan i dag ikke sige, om det går sådan, at det netop er de skoler, der hidtil har haft det lidt for gunstigt, det bliver dårligere for, og dem, der hidtil har haft det lidt for svært, det bliver bedre for. Det vil vi meget gerne have undersøgt.

Jeg vil gerne gøre en bemærkning om elevunderstøttelserne. Det bebudes i lovforslaget, at reglerne for den nuværende elevunderstøttelse ændres, og at den føres ind under ungdommens uddannelsesfond, og samtidig antyder ministeren i sin fremsættelsestale, at ved gennemførelsen af denne lov vil den betaling, skolerne må kræve af eleverne, kunne sættes ned, og derved vil staten kunne spare penge til det formål. Jeg vil gerne have at vide af ministeren, om det er sådan, at ministeriet vil tvinge denne elevbetaling ned, for så kan plus og minus for skolerne gå lige op, sådan at der ikke bliver nogen forbedring i skolerne økonomi. Reglerne for de nuværende elevunderstøttelser er jo sådan, at understøttelsen fortrinsvis tildeles elever, der kommer fra et socialt svagt miljø, og at den for nogle af disse når helt op i nær-

heden af 100 pct.s dækning af det, eleven selv skal betale. Hvis nu dette elevbetalingsbeløb sættes væsentligt ned, måske omtrent halveres, og det tilskud, der kan gives efter ungdommens uddannelsesfond, evt. ikke bliver særlig stort, da der er en tendens til at glemme grupper med kortvarig uddannelse til fordel for de grupper, der søger en langvarig uddannelse, kan jeg godt se, at et mindre beløb vil være en fordel for dem, der hidtil har betalt selv, men det kan udmærket blive det modsatte af en fordel for de grupper, der i øjeblikket praktisk taget får det hele i form af understøttelse. Det vil vi også gerne have undersøgt.

Jeg vil gøre den enkelte bemærkning om paragraffen om revision af skolernes regnskab, at jeg ikke vil gå imod, at man kræver statsautoriseret revisor; men jeg vil gerne have undersøgt, om det er nødvendigt af hensyn til sikkerheden for staten. Den skal selvfølgelig være der.

Til slut følgende bemærkning: det forekommer mig, at et fast procentvis tilskud i sig selv i det lange løb indebærer en gradvis forringelse. Der er en tendens til, at uddannelsesudgifterne i samfundet ekspanderer hurtigere end det almindelige udgiftsniveau og også hurtigere end indkomsterne. Selvfølgelig vil 85 pct. altid være 85 pct., men eleverne skal altså selv betale 15 pct., og disse 15 pct. kan ad åre blive en større del af en privat indkomst, end det er i øjeblikket. Men jeg forstår, at ministeren er villig til at tage dette op til undersøgelse med passende års mellemrum.

Der er mange enkeltheder i dette lovforslag, vi gerne vil have undersøgt i et udvalg, men det principielle i det giver vi tilslutning til, og vi lover en velvillig behandling af lovforslaget.

Svend Haugaard: Der er i Danmark tradition for, at der inden for de forskellige skoleformer er en meget betydelig frihed for den enkelte skole til selv at udforme sit indhold, og det gælder, som naturligt er, specielt de private skoler. Sådan har det været hidtil, og sådan bør det fortsat være, for det er en meget værdifuld tradition, idet åndsfriheden ikke blot derved holdes i hævd, men også virker inspirerende, virker fornyende og igangsættende. Der er næppe